

U bent veroordeeld

U bent door de rechter veroordeeld. Afhankelijk van de aard van de feiten die u ten laste werden gelegd en de omstandigheden waarin deze werden gepleegd, kan de rechter u één of meerdere straffen opleggen.

In deze brochure worden eerst enkele algemene beginselen over de uitspraak van de rechter besproken. Vervolgens vindt u een overzicht van een aantal straffen die kunnen worden opgelegd.

Deze brochure gaat niet over specifieke straffen die kunnen bestaan in bijzondere strafwetgevingen zoals verkeerswetgeving. Deze brochure behandelt ook niet de thematiek van de internering van personen met een geestesstoornis.

Foto's: FOD Justitie
Goodshot: Business and Euro
Photo Alto: Crowds by Frédéric Cirou
Corbis: Crime and Justice

Inleiding

Een beslissing die door een rechtbank wordt genomen, is een vonnis. Een beslissing die door een hof wordt genomen, is een arrest. Een strafrechtelijke veroordeling wordt in de regel uitgesproken door de politierechtbank of de correctionele rechtbank. Zeer ernstige misdrijven kunnen echter ook voor een hof van assisen worden gebracht.

Het vonnis of arrest wordt steeds in openbare terechtzitting uitgesproken. Op de griffie van de rechtbank die de uitspraak heeft gedaan, kunt u een kopie van de rechterlijke uitspraak krijgen.

Indeling van de straffen

De rechter legt een hoofdstraf op en heeft de mogelijkheid om daarnaast ook een bijkomende straf op te leggen.

Hoofdstraffen zijn de straffen die alleen kunnen worden opgelegd. In principe zijn er drie categorieën:

- › de criminele hoofdstraffen: opsluiting en hechtenis (deze laatste straf is voorbehouden voor politieke misdaden);
- › de correctionele hoofdstraffen: gevangenisstraf van 8 dagen en meer, werkstraf van 46 uren en meer en geldboete van 26 euro en meer;
- › de politiehoofdstraffen: gevangenisstraf van 1 tot 7 dagen, werkstraf van 20 uren tot 45 uren en geldboete van 1 tot maximum 25 euro.

Bijkomende straffen zijn straffen die de rechter enkel kan uitspreken samen met een hoofdstraf.

Wat kan de rechter beslissen?

Vrijspraak

De rechter kan om verschillende redenen oordelen dat het feit dat u ten laste wordt gelegd, geen misdrijf oplevert. Bijvoorbeeld omdat er geen of onvoldoende bewijs is of omdat er een schulduitsluitingsgrond bestaat (zoals 'onweerstaanbare dwang').

Verval van de strafvordering

De rechter kan vaststellen dat er een omstandigheid is waardoor de strafvordering niet verder kan worden gezet. Hij spreekt zich dan niet uit over schuld of onschuld. Als de strafrechter vaststelt dat er een grond van verval van de strafvordering is - zoals de verjaring van de feiten of het overlijden van de beklaagde - dan moet hij het verval van de strafvordering uitspreken.

Eenvoudige schuldigverklaring

Een rechtszaak moet binnen een redelijke termijn worden afgehandeld. Als de rechter van oordeel is dat de strafvervolgning zolang heeft geduurd dat de redelijke termijn is overschreden, kan hij beslissen om u te veroordelen bij eenvoudige schuldigverklaring of om een straf uit te spreken die lager is dan de minimumstraf die door de wet is voorzien. Ingeval van een veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring wordt u wel veroordeeld tot de gerechtskosten en eventueel ook tot teruggave¹ en bijzondere verbeurdverklaring².

Vrijheidsstraf

De rechter kan u veroordelen tot een vrijheidsstraf. Deze straf wordt uitgevoerd in een strafinrichting. Indien u nog niet opgesloten bent, zal u een brief (ook wel het 'gevangenisbriefje' genoemd) ontvangen met de datum waarop u zich in een bepaalde gevangenis moet aanmelden.

¹ *Teruggave kan als volgt worden omschreven: 'alle maatregelen die ertoe strekken de materiële gevolgen van een misdrijf teniet te doen en de feitelijke toestand, zoals die bestond voor het misdrijf werd gepleegd, te herstellen door een herstel in natura'. Bij een diefstal bijvoorbeeld kan dit de teruggave van de gestolen goederen zijn.*

² *Verbeurdverklaring betekent dat aan de veroordeelde het eigendomsrecht over bepaalde zaken wordt ontnomen.*

Hoewel de voorlopige hechtenis geen straf is, heeft de wetgever toch voorzien dat de dagen voorlopige hechtenis worden afgetrokken van de duur van de uitgesproken vrijheidsstraf.

In het kader van de uitvoering van de vrijheidsstraf, kunnen ofwel de strafuitvoeringsrechtbank (voor straffen van meer dan 3 jaar) ofwel de minister van Justitie (voor straffen van 3 jaar of minder) onder bepaalde voorwaarden strafuitvoeringsmodaliteiten toekennen zoals elektronisch toezicht of een voorwaardelijke invrijheidsstelling.

Werkstraf

Als de rechter u tot een werkstraf³ veroordeelt, veroordeelt hij u tot het uitvoeren van een bepaalde activiteit ten bate van de samenleving en dit in uw vrije tijd. U kunt ook zelf aan de rechter vragen om u een werkstraf op te leggen.

De werkstraf wordt uitgedrukt in uren en kan in principe minimum 20 en maximum 300 uren bedragen. U moet deze straf uitvoeren binnen de 12 maanden na de veroordeling, tenzij uitzonderlijke omstandigheden een verlenging zouden rechtvaardigen (bijvoorbeeld ingeval van ziekte). De rechter spreekt ook een vervangende gevangenisstraf en/of een geldboete uit die kan worden uitgevoerd indien u de opgelegde prestatie toch niet levert.

De rechter kan aanduidingen geven over de concrete invulling van de werkstraf om bijvoorbeeld een verband te garanderen tussen de aard van de feiten en de aard van het werk dat u moet uitvoeren.

De werkstraf kan enkel worden uitgevoerd bij openbare diensten van de staat, de gemeenten, de provincies, de gemeenschappen of de gewesten, verenigingen zonder winstoogmerk of bij stichtingen met een sociaal,

³ Zie ook de brochure 'De autonome werkstraf' op www.just.fgov.be > Publicaties.

wetenschappelijk of cultureel oogmerk. Concrete voorbeelden hiervan zijn technische gemeentediensten, groendiensten, bejaardentehuizen, natuurverenigingen en bibliotheken.

Tijdens de uitvoering van de werkstraf wordt u opgevolgd door een justitieassistent die u helpt bij het vinden van een arbeidsplaats en die zal nagaan of u het nodige doet om uw werkstraf correct uit te voeren. De justitieassistent moet hierover verslag uitbrengen bij de probatiecommissie. De probatiecommissie is immers de bevoegde instantie die toezicht houdt op de manier waarop u de werkstraf uitvoert (bijvoorbeeld uw aan- of afwezigheden, te laat toekomen). Ingeval van problemen, zal de justitieassistent dit ook onmiddellijk melden aan de probatiecommissie die u dan op een zitting kan oproepen.

Een verslag van de zitting wordt gezonden aan de procureur des Konings die kan beslissen over te gaan tot de uitvoering van de vervangende straf die door de rechter werd voorzien. Hij kan eventueel beslissen om deze vervangende straf niet volledig uit te voeren, rekening houdend met het aantal uren van de werkstraf dat u wel hebt gepresteerd.

Opschorting van de uitspraak van de veroordeling

Dit betekent dat de rechter oordeelt dat de feiten die u ten laste worden gelegd, bewezen zijn, maar dat hij zijn uitspraak van veroordeling voor een bepaalde termijn opschort. Deze termijn, ook wel proeftermijn genoemd, kan afhankelijk van de feiten lopen van 1 tot 5 jaar.

De rechter kan enkel een opschorting uitspreken indien:

- › u nog niet eerder veroordeeld bent tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 6 maanden en;
- › de feiten niet van die aard schijnen te zijn dat zij moeten worden bestraft met een straf van meer dan 5 jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf en;
- › u instemt met de uitspraak tot opschorting.

Als u tijdens de proeftermijn nieuwe strafbare feiten pleegt waarvoor u wordt veroordeeld, kan de opschorting worden herroepen.

Uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf

Dit betekent dat de rechter u veroordeelt en u een straf oplegt, maar dat hij beslist dat de uitvoering van de straf voor een bepaalde termijn wordt uitgesteld. Deze proeftermijn kan, afhankelijk van de feiten, lopen van 1 jaar tot 5 jaar.

De rechter kan enkel een uitstel uitspreken indien:

- › u nog niet eerder veroordeeld bent geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 twaalf maanden en;
- › hij u niet veroordeelt tot een werkstraf of tot 1 of meerdere straffen van meer dan 5 jaar.

Het uitstel wordt van rechtswege herroepen (dit wil zeggen dat de straf effectief zal worden uitgevoerd) als u tijdens de proeftijd een nieuw misdrijf pleegt waarvoor u veroordeeld wordt tot een criminele straf of een gevangenisstraf van meer dan 6 maanden zonder uitstel.

Het uitstel kan worden herroepen indien u tijdens de proeftermijn nieuwe strafbare feiten pleegt waarvoor u wordt veroordeeld tot een gevangenisstraf van minimum 1 maand en ten hoogste 6 maanden.

Probatieopschorting en probatie-uitstel

De rechter kan aan de proeftermijn van een opschorting of een uitstel voorwaarden verbinden. We spreken dan van probatieopschorting of probatie-uitstel.

Enkele voorbeelden van voorwaarden die de rechter kan opleggen zijn: de verplichting een vorming te volgen, het verbod om bepaalde personen te ontmoeten of bepaalde plaatsen te bezoeken.

Het niet naleven van de voorwaarden kan leiden tot een aanpassing van de voorwaarden of zelfs een herroeping.

Tijdens de uitvoering van de probatieopschorting of het probatie-uitstel wordt u begeleid door een justitieassistent die zal nagaan of u de opgelegde voorwaarden naleeft. De justitieassistent moet hierover verslag uitbrengen bij de probatiecommissie. Zij is immers de bevoegde instantie die toezicht houdt over de manier waarop u de voorwaarden uitvoert. Ingeval van problemen zal de justitieassistent dit ook onmiddellijk melden aan de probatiecommissie die u dan op de zitting kan oproepen. U zult dan door het openbaar ministerie opnieuw worden gedagvaard voor de rechtbank.

⁴ Zie ook de brochure 'Probatie' op www.just.fgov.be > Publicaties.

⁵ Zie ook de brochure 'U bent gedagvaard' op www.just.fgov.be > Publicaties.

Geldboete

Als de rechter u veroordeelt tot een geldboete moet u een bepaalde geldsom betalen aan de staat. Een geldboete kan in een aantal gevallen ook worden opgelegd samen met een vrijheidsstraf, in dit geval is de geldboete dan een bijkomende straf.

De rechter bepaalt de omvang van deze geldsom. Dit bedrag moet echter worden vermenigvuldigd met de zogenaamde 'opdecimen'. Dit betekent dat u deze geldsom moet vermenigvuldigen met een bepaalde factor die op dit moment 5,5 bedraagt. De rechter voorziet tevens in een vervangende gevangenisstraf van 3 dagen tot 6 maanden, die kan worden uitgevoerd indien u de geldboete niet betaalt. In dat geval kan ook beslag worden gelegd op uw goederen of een deel van uw inkomsten.

Om te betalen zult u thuis een stortingsformulier ontvangen waarop een uiterste betalingsdatum wordt vermeld.

Welke bijkomende straffen kan de rechter opleggen?

De rechter kan naast de hoofdstraf nog bijkomende straffen uitspreken. We geven enkele voorbeelden.

Verbeurdverklaring van bepaalde goederen

De rechter kan een verbeurdverklaring bevelen van bepaalde goederen. Dit wil zeggen dat u definitief het eigendomsrecht over deze goederen wordt ontnomen. Deze goederen kunnen zaken zijn die:

- › het voorwerp van het misdrijf uitmaakten (bijvoorbeeld afbeeldingen strijdig met de goede zeden);
- › gediend hebben of bestemd waren voor het plegen van een misdrijf (bijvoorbeeld inbrekersgerief);
- › uit het misdrijf voorkomen (bijvoorbeeld het nagemaakte geld).

Ook vermogensvoordelen die werden verkregen door het plegen van een misdrijf kunnen verbeurd worden verklaard (bijvoorbeeld goederen die met gestolen geld werden aangekocht). Indien deze voordelen niet worden teruggevonden in het vermogen, kan de rechter de geldwaarde ervan ramen en de verbeurdverklaring uitspreken voor een geldbedrag dat daar mee overeenstemt.

Bekendmaking van vonnissen of arresten

In een aantal gevallen kan de rechter beslissen dat zijn uitspraak moet worden aangeplakt of moet worden gepubliceerd in de pers.

Afzetting

De rechter kan u alle titels (bijvoorbeeld adellijke titels of eretitels), graden (militaire graden), openbare ambten, bedieningen en betrekkingen (bijvoorbeeld ambt van notaris, voogd) die u op het moment van de veroordeling hebt, ontnemen.

In een aantal gevallen zal de rechter verplicht de afzetting moeten uitspreken.

Ontzetting uit bepaalde burgerlijke en politieke rechten

De rechter kan beslissen dat u voor een bepaalde periode, soms zelfs levenslang, een aantal rechten niet meer kunt uitoefenen. Deze rechten waar u geheel of gedeeltelijk uit kunt worden ontzet zijn:

- › het recht om openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- › het recht om verkozen te worden;
- › het recht om enig ereteken of enige adellijke titel te voeren;
- › het recht om gezworene of deskundige te zijn; als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden;
- › in rechte te getuigen, anders dan om louter inlichtingen te geven;
- › het recht geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman (bijv. gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige) of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;
- › het recht een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de krijgsmacht.

In een aantal gevallen kan ook een ontzetting uit het kiesrecht worden uitgesproken.

In een aantal gevallen zal de rechter verplicht de ontzetting moeten uitspreken.

Beroepsverbod

In een aantal gevallen kan de rechter beslissen dat u voor een zekere periode een bepaald beroep of een bepaalde activiteit niet mag uitoefenen.

Terbeschikkingstelling van de regering

De terbeschikkingstelling van de regering is een bijkomende straf die door de rechter kan, en in bepaalde gevallen, moet worden opgelegd ten aanzien van recidivisten, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele feiten. Deze straf heeft tot doel de maatschappij te beschermen tegen personen die herhaaldelijk de strafwetten hebben overtreden of die bepaalde feiten hebben gepleegd.

Deze straf bestaat eruit dat de veroordeelde, na afloop van zijn hoofdstraf, onder een soort voogdij komt te staan van de minister van Justitie. Afhankelijk van de gepleegde feiten kan deze voogdij van 5 tot 20 jaar duren. De minister van Justitie moet ten aanzien van deze personen de maatregelen treffen die noodzakelijk zijn voor de bescherming van de maatschappij en voor een eventuele reclassering van de veroordeelde. Zo kan hij beslissen de persoon vrij te laten onder voorwaarden of kan hij de internering gelasten.

Verplichte bijdrage

Als de rechter u veroordeelt tot een criminele of een correctionele hoofdstraf, spreekt hij ook de verplichting uit om een bepaalde som geld te betalen als bijdrage aan het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders. Deze verplichte bijdrage is geen straf en wordt altijd opgelegd.

Op dit moment bedraagt de bijdrage 25 euro, te verhogen met de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten. Dit betekent dat u dit bedrag moet vermenigvuldigen met een bepaalde factor, die op dit moment 5,5 bedraagt.

Wat als u niet akkoord gaat met de uitspraak?

Indien u niet akkoord gaat met een gerechtelijke beslissing, voorziet ons rechtstelsel in een aantal mogelijkheden, rechtsmiddelen genoemd, om deze beslissing aan te vechten. Gelet op het belang van het tijdig en juist instellen van de rechtsmiddelen die hieronder kort worden besproken, raden wij u aan om hiervoor een beroep te doen op juridische bijstand.

Als u in eerste aanleg persoonlijk voor de rechter bent verschenen of vertegenwoordigd was door een advocaat bent u op tegenspraak veroordeeld. Tegen een beslissing in eerste aanleg die op tegenspraak werd uitgesproken, kunt u in principe hoger beroep aantekenen. Hoger beroep is een rechtsmiddel dat u toelaat om de zaak voor te leggen aan een hogere rechtbank⁶. In principe zijn alle rechterlijke beslissingen in eerste aanleg vatbaar voor hoger beroep. Hierop bestaan echter enkele uitzonderingen: zo zijn arresten van het hof van assisen niet vatbaar voor hoger beroep, maar enkel voor een voorziening in cassatie (zie hierover verder meer).

⁶ *Zo wordt het hoger beroep tegen een vonnis van de politierechtbank, behandeld door de correctionele rechtbank. Het hoger beroep tegen een vonnis van de correctionele rechtbank zal worden behandeld door het hof van beroep.*

Om hoger beroep aan te tekenen, moet u een belang kunnen laten gelden. Zo kunt u bijvoorbeeld geen hoger beroep instellen omdat de rechter een verval van de strafvordering heeft uitgesproken, terwijl u liever een vrijspraak had of omdat u het niet eens bent met de redenen waarom de rechter u heeft vrijgesproken.

De beroepsinstantie kan beslissen het oorspronkelijke vonnis te bekrachtigen of het geheel of gedeeltelijk te hervormen. In principe mag het hoger beroep geen nadeel berokkenen aan degene die het instelt. Dus als u als veroordeelde alleen hoger beroep instelt, mag de eerste straf niet worden verzwaaard. In de praktijk echter tekent meestal ook het openbaar ministerie beroep aan, en in dat geval kan de straf dus eventueel wel worden verzwaaard.

Als u in eerste aanleg niet persoonlijk bent verschenen of als u zich niet hebt laten vertegenwoordigen door een advocaat, bent u bij verstek veroordeeld. U kunt tegen een uitspraak bij verstek ofwel verzet aantekenen, ofwel in hoger beroep gaan. Indien u verzet aantekent, komt de zaak opnieuw voor bij dezelfde rechter die u heeft veroordeeld.

Ook verzet is enkel mogelijk indien u een belang kunt

laten gelden. Bij hoger beroep komt de zaak voor bij de hogere rechtbank. Als u zowel verzet als hoger beroep aantekent, zal voorrang worden gegeven aan het rechtsmiddel dat eerst werd ingesteld.

Na het instellen van de gewone rechtsmiddelen van hoger beroep en verzet, is de uitspraak in laatste aanleg geweest. Tegen uitspraken die in laatste aanleg geweest zijn, is enkel nog een cassatieberoep mogelijk bij het hoogste gerechtshof, het Hof van Cassatie.

Een voorziening in cassatie wordt een buitengewoon rechtsmiddel genoemd omdat het Hof enkel oordeelt over de wettelijkheid van de rechterlijke beslissingen zonder zich uit te spreken over de grond van de zaak. De rechtspleging voor het Hof van Cassatie is dus geen derde aanleg. Het Hof beoordeelt het geschil geen derde keer.

Het Hof controleert dus of de 'bestreden beslissing' de wet schendt of een rechtsregel miskent. In dat geval zal het Hof de zaak verwijzen naar een andere rechtbank of een ander hof van beroep dat dan opnieuw over de grond van de zaak moet oordelen.

Bemiddeling

Zelfs nadat u veroordeeld bent, beschikt u nog over de wettelijke mogelijkheid om gratis beroep te doen op bemiddeling.

Bemiddeling betekent dat dader en slachtoffer met behulp van een neutrale persoon (bemiddelaar) een dialoog aangaan over de feiten, de achtergronden, de betekenis en de gevolgen van het misdrijf.

Bemiddeling is vrijwillig en vervangt of vertraagt de strafuitvoering niet. De bemiddeling is vertrouwelijk en enkel indien beide partijen dit overeenkomen, kunnen gegevens worden meegedeeld, bijvoorbeeld aan de strafuitvoeringsrechtbank in het kader van een procedure tot voorwaardelijke invrijheidstelling.

Voor meer informatie kunt u terecht bij een erkende bemiddelingsdienst⁷, een justitiehuis of uw advocaat.

⁷ Voor meer informatie:

vzw *Suggnomé* (NL): www.suggnome.be en/of 016 22 63 88

vzw *Médianté* (FR): www.médianté.be en/of 081 22 66 60

Uitwissing en herstel van eer en rechten

Bepaalde veroordelingen worden in het strafregister opgenomen en een aantal ervan zullen eveneens worden vermeld op het uittreksel van uw strafregister.

Veroordelingen tot een politiestraf (d.w.z. gevangenisstraf van 1 dag tot 7 dagen en/of een geldboete van 1 tot 25 euro, of een werkstraf van 20 tot 45 uren) worden na een termijn van 3 jaar automatisch uit het strafregister gewist. Deze uitwissing is aan geen voorwaarden verbonden en is kosteloos.

Voor de straffen die niet automatisch worden uitgewist, bestaat de procedure van herstel in eer en rechten. Deze procedure is niet kosteloos, u moet er de kosten van dragen.

Om een herstel in eer en rechten te verkrijgen, moet u aan een aantal voorwaarden voldoen:

- › u moet in principe de uitgesproken vrijheidsstraf ondergaan hebben en/of de opgelegde geldboete betaald hebben en voldaan hebben aan de in het vonnis bepaalde verplichting tot teruggave, schadevergoeding en betaling van kosten. Indien de straf wegens verjaring niet meer kan worden uitgevoerd, mag deze verjaring niet aan uzelf te wijten zijn;

- › u mag de afgelopen 10 jaar ook nog niet eerder een herstel in eer en rechten hebben genoten;
- › bovendien moet u een proeftermijn ondergaan die kan lopen van 3 tot 10 jaar naargelang de aard van de straf en de aard van de feiten waarvoor u een herstel in eer en rechten vraagt.

U richt uw aanvraag tot een herstel in eer en rechten aan de procureur des Konings van het gerechtelijk arrondissement waarin u woont of verblijft. Indien u in het buitenland verblijft, richt u uw aanvraag aan de procureur des Konings van Brussel. Er bestaan geen specifieke vormvereisten voor uw aanvraag. Een brief volstaat, maar uw verzoek moet wel gemotiveerd zijn en u moet minstens de volgende gegevens meedelen in uw brief:

- › de veroordeling(en) waarvoor u het herstel in eer en rechten aanvraagt;
- › de plaatsen waar u gedurende uw proeftijd (van 3 tot 10 jaar) verbleven hebt.

Na controle van dit alles, wordt het dossier overgemaakt aan de procureur-generaal die uw dossier zal voorleggen aan de kamer van inbeschuldigingstelling die over uw aanvraag zal oordelen.

Het gevolg van zowel de uitwissing als de toekenning van een herstel in eer en rechten is dat de ontzetting uit bepaalde rechten ongedaan wordt gemaakt, dat de veroordeling niet meer wordt vermeld op de uittreksels uit het strafregister en dat veroordeling niet meer als basis kan dienen voor herhaling ingeval van nieuwe veroordelingen.

Genade

Het genaderecht is een voorrecht dat voorbehouden is aan de Koning. De Koning heeft het recht om de uitvoering van een (gedeelte van de) straf kwijt te schelden. Hij kan de straf ook verminderen of omzetten of hij kan een proeftijd toestaan.

U moet uw verzoek tot genade zo spoedig mogelijk per brief richten aan Zijne Majesteit de Koning met vermelding van de redenen die u denkt te kunnen invoeren om genade te krijgen.

De dienst Genade van de FOD Justitie behandelt de genadeverzoeken die tot de bevoegdheid van de FOD Justitie behoren (afhankelijk van de materie kunnen ook andere departementen bevoegd zijn). Elk verzoek tot genade wordt individueel onderzocht. De dienst Genade wint het advies in van alle bevoegde overheden. Op voorstel van de bevoegde minister neemt de Koning de uiteindelijke beslissing.

Dienst Communicatie
Waterloolaan 115
1000 Brussel
Tel: 02 542 65 11
www.just.fgov.be